

[Johan Philipsen.]

vidt meget velvilligt indstillet over for at drøfte den lange række problemer, det rejser ud over de nævnte.

Jeg har to spørgsmål til ordføreren for forslagsstillerne. Når han i sin fremsættelsestale bruger så hård en vending som den, at danske myndigheder har fortolket grundloven på en måde, så det føles truende for den personlige frihed og de demokratiske rettigheder, er det i hvert fald en formulering, som jeg ikke vil stå bag. Jeg spørger: hvilke andre lande sammenligner man med, når man kan bruge så håndfast en formulering, som efter min mening ikke er rigtig? En anden sætning vil jeg også gerne gøre forsøg på at anholde, nemlig når man siger, at strukturændringer i vort samfund har givet anledning til øget interesse i at udspionere privatlivet. Er det nu rigtigt? Og der føjes endda til „i hidtil ukendt udstrækning“. En ting, sagt fra folketingets talerstol, kan i ukyndiges hænder misbruges på det forfærdeligste. Jeg efterlyser altså baggrunden for disse to meget hårde sætninger.

Må jeg så slutte med at sige: afgrænsningen af hensynet til den enkelte og hensynet til det fælles vil altid være vanskelig, den bør være genstand for debat til enhver tid, og venstre vil gerne deltage i det udvalgsarbejde, der følger efter, og vi vil tage stilling til de resultater, dette udvalg kommer til, i den rækkefølge, de måtte fremkomme.

Må jeg så til allersidst gøre opmærksom på, at det, der er sagt her, og det, forslaget går ud på, er kun et lille hjørne af et meget stort emne, der i øvrigt vedrører hele vor lovgivning set i forhold til grundloven af 1953, et emne, der er rejst i en lang række andre lande i meget lignende form og behandlet af en international kommission af jurister, hvor hr. Per Federspiel har været deltager, og hvor hr. Thestrup har deltaget på Nordisk Råds vegne. Jeg glæder mig i øvrigt til at høre, hvad hr. Thestrup har at sige om dette spørgsmål.

Jeg vil gerne have sagt til justitsministeren og til folketinget: hvis det arbejde, vi nu indleder, skal gøres ordentligt, så skal der tid til, og dette arbejde kan efter min mening et folketingsudvalg ikke gøre alene, men man må undervejs i årenes løb ind-

drage en lang række andre, hvis der da skal komme noget ud af det, som vi kan være glade ved at stå bag ved til sin tid.

Thestrup: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til, at det store område om sikring af privatlivets fred og den enkelte borgers demokratiske rettigheder tages op til nærmere undersøgelse med en lovgivning som formål, og jeg kan også give tilslutning til, at denne lovgivning sker efter de retningslinjer, der er angivet i det forslag, der foreligger her. Jeg vil dog gerne med det samme sige, at jeg er ganske enig med hr. Johan Philipsen: også efter vor opfattelse er kontrollen med politiets efterretnings-tjeneste forsvarligt ordnet.

Jeg vil gerne tilføje, at også anden registrering end den offentlige registrering, der sker med hensyn til politiets efterretnings-tjeneste, kan udvikle sig til at blive noget farligt; med en registrering, hvor alle mulige personlige oplysninger om det enkelte menneske bliver samlet, måske i forbindelse med alle mulige økonomiske oplysninger — og vi har faktisk, hvis vi gør noget for det, mulighed for at skabe en sådan registrering — kan vi nå ind i en tilstand, der kan gribe overordentlig stærkt ind i privatpersoners liv, og som kan udnyttes af det offentlige på en måde, der kan blive farlig.

Jeg vil henstille, at man, hvis man går ind for en undersøgelse af det, der her er foreslået, ikke begrænser sig til disse områder alene, men også går ind på de øvrige områder, hvor det enkelte menneske bør beskyttes mod en urimelig indblanding fra det offentliges side, fra de store massemediers side og fra andre private menneskers side.

Det er ikke nogle ligegyldige spørgsmål, der foreligger her. På det nordiske juristmøde i 1966 var problemet genstand for behandling, og i maj måned i år var det igen genstand for behandling i den internationale juristkommissions møde i Stockholm, det møde, som hr. Johan Philipsen omtalte, hvor hr. Per Federspiel her fra dette ting og jeg var til stede. Jeg vil gerne nævne, at dette møde endte med en resolution, hvis sidste punkt var en anbefaling af, at alle lande tog egnede forholdsregler for at beskytte ved lovgivning eller på anden måde retten til privatliv, det, der